

[Kjærulff Schmidt.]

vet, men må ses i en sammenhæng, i den sammenhæng, hvori de hører hjemme, vil erkende, at fremskridtspartiets folketingsmedlemmer kun kan følge deres samvittighed ved at stemme nej.

Boertmann (VS):

Jeg vil gerne knytte et par kommentarer til denne sag, fordi vi som bekendt ikke er medlemmer af det udvalg, der har behandlet den, og heller ikke har deltaget i udvalgsarbejdet af samme årsag.

Venstresocialisternes gruppe vil stemme for ophævelsen af hr. Glistrups immunitet, men vi vil samtidig pointere, at det ikke betyder, at vi er enige med flertallet i dets afvisning af, at sagen skulle være politisk. Selvfølgelig er sagen politisk.

Vi sympatiserer ikke med dem, der har mulighed for at udnytte lovgivningen på en sådan måde, at de på trods af store indtægter og formue kan undgå at betale skat, eller med dem, der indirekte stjæler fra lønarbejderne ved at udnytte de eksisterende skattelove og afskrivningsregler til det yderste. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at det er dem med et indtægtsniveau, der er højere end deres daglige nødvendige forbrug, og dem, der har kapital under den ene eller den anden form, der har den store fordel af de love, der findes.

Det er ikke nogen tilfældighed, at vi har de love. Forleden forærede det store flertal i dette folketing milliarder af kroner til kapitalejerne ved at gribe ind i lønninger, pensioner og dyrtidsregulering. I morgen vedtager det samme flertal et sæt boliglove, der på kort sigt vil virke som et nyt milliardtilskud til kapitalejerne. Både socialdemokratiet og de borgerlige partier har såkaldt forbedrede afskrivningsregler på programmet. Og så ind fra højre kommer hr. Glistrup væltende og påviser, at det tynde lag retfærdighedsfernis, der er lagt over skattelovgivningen, ikke er andet end fernes.

Millionæren med nultrækprocenten er en provokation, en politisk provokation, fordi han ikke følger den del af spillets regler, der siger, at den slags år man stille med. Han kommer derved til at gennemhulle de borgerlige partiers og ikke mindst socialdemokratiets fraser om en såkaldt retfærdig økonomisk lovgivning. Derfor er det ham, man

retsforfølger nu, fordi han er blevet farlig for systemet.

Det er værd at lægge mærke til, at det ikke er alle de andre velstillede i dette samfund, alle dem, der før hr. Glistrup og lige nu udnytter lovene til det yderste. Det er også værd at lægge mærke til, at ingen har povet at gøre noget ved de smuthuller, der findes i den økonomiske lovgivning. Hvorfor ikke? Det er da indlysende. Dette folketing kan ikke lovgive imod kapitalens fundamentale interesser, kapitalen har så effektive pressionsmidler over for folketinget, at det var uigennemførligt, selv om der var vilje til det.

Hr. Glistrup er altså med til at afsløre folketingets afmagt. Derfor skal han kaldes, og bl. a. derfor bliver hans sag politisk. Men vi er i øvrigt af den mening, at stort set hver eneste dom, der afsiges i de danske retssale, er politisk. De danske domstoles funktion er primært at beskytte det kapitalistiske system. Det er der ikke noget overraskende i. Når den private ejendomsret antastes, slås der hårdt ned. Når en dårligt betalt lønarbejder stjæler 400 kr. fra sin arbejdsgiver, bliver han dømt særlig hårdt, fordi han derved har brudt tillidsforholdet til den, der har købt hans arbejdskraft. Enhver, der har været domsmand i en dansk retssal, ved, at det forholder sig på den måde.

Vi har lige så lidt sympati for hr. Glistrups forretningsmetoder som for det system, der tillader dem, og vi har ingen illusioner om det retssystem, der skal tage stilling til hans sag. Men når man retsforfølger ham nu, er det selvfølgelig, fordi han er blevet besværlig for systemet, fordi han for tydeligt demonstrerer, hvordan systemet kan udnyttes af de besiddende i dette såkaldte samfund.

Selv om sagen er politisk, kan vi dog ikke på forhånd udelukke, at gældende lov er overtrådt. Derfor stemmer vi for ophævelsen af hr. Glistrups immunitet.

Voigt (FP):

Jeg vil starte med at citere fra Fyns Tidende i går, den 12. marts, hvor cand. theol. Kaj Kjær-Hansen udtaler følgende:

„Det er forfriskende at møde mennesker, som kæmper for deres ideer med åben pande og rene våben. Et sådant møde er velgørende, uanset om man sympatiserer med de pågældendes ideer. Ja, selv dem, som kæm-